

ΕφΑΘ 101/2009

Εισ.: Ουρανία Παπαδάκη (Πρ.: Στυλ. Βουγιουκάλος)

Με την από 5.7.1999 αγωγή του, το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο ισχυρίζεται ότι 1) η Υδρογραφική Υπηρεσία του Πολεμικού Ναυτικού (Υπηρεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας) έχει κατασκευάσει και εκδώσει ναυτικούς χάρτες των ελληνικών θαλασσών για τη βελτίωση των μέσων ασφαλούς ναυσιπλοΐας των πλοίων του Πολεμικού και Εμπορικού Ναυτικού, 2) στα πλαίσια των Α1.1, ΑΙ. 18, Α3.4 και Α5.10 αποφάσεων του Διεθνούς Υδρογραφικού Οργανισμού, η Υπηρεσία αυτή έχει χορηγήσει στην Υδρογραφική Υπηρεσία της Γερμανίας τα στοιχεία που χρησιμοποιεί η ίδια για την κατασκευή των παραπάνω χαρτών, με βάση τα οποία η τελευταία (Υ. Γ. της Γερμανίας) εκδίδει δευτερογενείς χάρτες, που αφορούν τα ελληνικά χωρικά ύδατα, 3) τα πνευματικά δικαιώματα σ' αυτούς τους χάρτες ανήκουν στην Υδρογραφική Υπηρεσία του Πολεμικού Ναυτικού και κατ' επέκταση σ' αυτό (ενάγον), 4) από το 1987 η πρώτη εναγόμενη εταιρεία, ομόρρυθμα μέλη της οποίας είναι ο δεύτερος και ο τρίτος από τους εναγόμενους, άρχισε να διαθέτει στους πελάτες της δεκαπέντε ναυτικούς χάρτες του ελληνικού θαλάσσιου χώρου, τους οποίους κατασκεύασε με διασκευή, με στοιχεία αντίστοιχων δευτερογενών χαρτών έκδοσης της Γερμανικής Υδρογραφικής Υπηρεσίας, η οποία, σύμφωνα με αυτά που προαναφέρθηκαν, για την έκδοση τους είχε χρησιμοποιήσει στοιχεία της Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού, 5) κατ' αυτόν τον τρόπο, η εναγόμενη εταιρεία προσέβαλε τα πνευματικά δικαιώματα του στους χάρτες αυτούς, 6) κατά τα έτη 1991 έως 1998 η ίδια εναγόμενη διέθεσε παράνομα στους πελάτες της 6.812 τέτοιους χάρτες με τίμημα 4.320 δραχμών τον καθένα και εισέπραξε συνολικά 29.376.000 δραχμές, προκαλώντας σε αυτό (ενάγον) αντίστοιχη ζημία, καθόσον το ίδιο ποσό, με πιθανότητα και σύμφωνα με τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων, θα κέρδιζε από την πώληση προς την πρώτη εναγόμενη ίσου αριθμού χαρτών και με το ίδιο τίμημα, 7) από την παράνομη και υπαίτια αυτή συμπεριφορά της πρώτης εναγόμενης προκλήθηκε σ' αυτό και ηθική βλάβη, γιατί μειώθηκε το κύρος της Υδρογραφικής του Υπηρεσίας, που απορρέει από την αποκλειστική αρμοδιότητα της να παρέχει στους ναυτιλλομένους αξιόπιστους χάρτες για την ασφαλή ναυσιπλοΐα. Ζητεί δε, να αναγνωριστεί το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας του στους χάρτες αυτούς, να απαγορευθεί στους εναγόμενους να εκδίδουν και να κυκλοφορούν στο εμπόριο, με κέρδος, ναυτικούς χάρτες της Ελληνικής Επικράτειας, στους οποίους δεν αναγράφονται τα στοιχεία του εκδότη, δηλαδή της Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού και να καταστρέψουν όλα τα αποθέματα, των παραποιημένων ναυτικών χαρτών, που έχουν στην κατοχή τους, να παραλείπουν (οι εναγόμενοι) στο μέλλον, κάθε ενέργεια, που προσβάλλει τα παραπάνω πνευματικά του δικαιώματα, με απειλή κατά του δευτέρου και τρίτου από αυτούς χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης, για κάθε τέτοια προσβολή και, τέλος, να υποχρεωθούν (οι εναγόμενοι) να του καταβάλουν, σε ολόκληρο ο καθένας, το ποσό των 129.376.000 δραχμών, από το οποίο 100.000.000 δραχμές, ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Για την αγωγή αυτή, εκδόθηκε η με αριθμό 10218/2000 προδικαστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και στη συνέχεια η εκκαλουμένη με αριθμό 351/2006 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου, η οποία την έκανε κατά ένα μέρος δεκτή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται ήδη οι εκκαλούντες με τους στην έφεση τους αναφερόμενους λόγους και ζητούν την εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης και την απόρριψη της αγωγής.

Κατά το άρθρο 1 § 1 του ν. 2121/1993 «περί πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων», οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). Ως έργο, επί του οποίου αποκτάται πνευματική

ιδιοκτησία, κατά τις ανωτέρω διακρίσεις, είναι μεταξύ των άλλων, σύμφωνα με το άρθρο 2 § 1 του ίδιου νόμου, και οι χάρτες.

Περαιτέρω, από τις διατάξεις του άρθρου 216 § 1 ΚΠολΔ εξάγεται ότι η αγωγή, εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθρα 117 ή 118, πρέπει να περιέχει α) σαφή έκθεση των γεγονότων, που την θεμελιώνουν, σύμφωνα με το νόμο και δικαιολογούν, την άσκηση της, από τον ενάγοντα κατά του εναγόμενου, β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και γ) ορισμένο αίτημα. Η αοριστία δε αυτή, δεν μπορεί να θεραπευθεί, ούτε με τις προτάσεις ούτε με παραπομπή στο περιεχόμενο άλλου εγγράφου, ούτε μπορεί σε αυτή να γίνει επιφύλαξη διόρθωσης ή συμπλήρωσης, από την προσαγωγή ή εκτίμηση αποδείξεων, διότι αυτό είναι αντίθετο με τις διατάξεις για την προδικασία, του άρθρου 111 ΚΠολΔ, των οποίων η τήρηση ερευνάται αυτεπάγγελα από το Δικαστήριο (βλ. αντί πολλών ΑΠ 1056/2002 Δνη 45/84). Άρα, οι σχετικοί ισχυρισμοί και δη οι τρίτος και πέμπτος (α` μέρος) λόγοι έφεσης, που αφορούν την αοριστία της αγωγής, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι στην ουσία τους, αφού σ` αυτήν (αγωγή) εκτίθενται όλα εκείνα, τα οποία είναι απαραίτητα για να είναι σαφής και ορισμένη, ενώ η αναγραφή στην αγωγή των διαφοροποιήσεων στις διαστάσεις και την κλίμακα, χωρίς την αναγραφή των λοιπών διαφοροποιήσεων και περαιτέρω η μη αναγραφή της αξίας ενός νόμιμα εκδοθέντος χάρτου κι ενός απλού ανατύπου, δεν καθιστά αυτήν (αγωγή) αόριστη. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 2 § 5 του ν. 2121/1993, η προστασία του παρόντος νόμου δεν εκτείνεται σε επίσημα κείμενα, με τα οποία εκφράζεται η άσκηση πολιτειακής αρμοδιότητας και ιδίως σε νομοθετικά, διοικητικά ή δικαστικά κείμενα, καθώς και στις εκφράσεις της λαϊκής παράδοσης, στις ειδήσεις και στα απλά γεγονότα ή στοιχεία. Στην προκειμένη περίπτωση οι χάρτες, πέραν του ότι δεν αποτελούν κείμενα, δηλαδή κομμάτια γραπτού ή προφορικού λόγου, δεν εκφράζεται με την έκδοση αυτών άσκηση πολιτειακής αρμοδιότητας και συνεπώς ο σχετικός ισχυρισμός των εναγομένων - εκκαλούντων και πρώτος λόγος έφεσης, ότι η από την Υδρογραφική Υπηρεσία του Πολεμικού Ναυτικού έκδοση ναυτικών χαρτών, γίνεται στα πλαίσια της πολιτειακής αρμοδιότητας του ενάγοντος, να παρέχει στους πολίτες του τη δυνατότητα ασφαλούς κυκλοφορίας στις ελληνικές θάλασσες, έτσι ώστε οι εν λόγω χάρτες να μην αποτελούν αντικείμενο προστασίας, πρέπει να απορριφθεί, ως αβάσιμος. Κατά το άρθρο 3 του ίδιου νόμου, μεταξύ των εξουσιών, που περιλαμβάνει το περιουσιακό δικαίωμα, είναι και εκείνη, να επιτρέπει ή να απαγορεύει ο δημιουργός τη διασκευή, την προσαρμογή ή άλλες μετατροπές του έργου. Σύμφωνα δε με το άρθρο 65 §§ 1 και 2 του νόμου αυτού, σε κάθε περίπτωση (υπαίτιας ή ανυπαίτιας) προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας, ο δημιουργός μπορεί να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψη της στο μέλλον, ενώ, αν η προσβολή είναι υπαίτια, αυτός που προσέβαλε το δικαίωμα του δημιουργού υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 18 § 1 του ίδιου παραπάνω νόμου, επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός έργου, που έχει νομίμως δημοσιευθεί, εφόσον η αναπαραγωγή γίνεται για ιδιωτική χρήση εκείνου που την κάνει. Δεν αποτελεί, όμως, ιδιωτική χρήση, η χρήση στο πλαίσιο μιας επιχείρησης ή μιας υπηρεσίας ή ενός οργανισμού.

Από την επανεκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων, των μαρτύρων των διαδικών, οι οποίες περιέχονται στην με αριθμό 543/2001 Εισηγητική Έκθεση, του Εισηγητή Δικαστή του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και τα νομίμως προσκομιζόμενα κι επικαλούμενα από τους διαδικούς έγγραφα, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του δικαστηρίου τούτου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η Υδρογραφική Υπηρεσία του Πολεμικού Ναυτικού αποτελεί υπηρεσία του Ελληνικού Δημοσίου και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Η υπηρεσία αυτή έχει αρμοδιότητα, μεταξύ άλλων, να εκδίδει ναυτικούς χάρτες για βελτίωση των μέσων ασφαλούς ναυσιπλοΐας των πλοίων του πολεμικού και εμπορικού ναυτικού, καθώς και να εκδίδει αγγελίες προς τους ναυτιλλομένους, για την ενημέρωση χαρτών που διαθέτουν, με τις μεταβολές που επέρχονται, ώστε οι χάρτες να απεικονίζουν, κάθε στιγμή, την κατάσταση που υπάρχει από πλευράς ναυσιπλοΐας. Είναι δε μέλος του Διεθνούς Υδρογραφικού Οργανισμού, που έχει ως σκοπό

να συντονίζει τις Υδρογραφικές Υπηρεσίες των κρατών - μελών του και να εκδίδουν ομοιόμορφους ναυτικούς χάρτες, που να τηρούν όλες τις απαιτήσεις της ασφαλούς ναυσιπλοΐας. Στα πλαίσια του παραπάνω διεθνούς οργανισμού, οι Υδρογραφικές Υπηρεσίες των κρατών - μελών ανταλλάσσουν μεταξύ τους χαρτογραφικά στοιχεία. Τα πνευματικά δικαιώματα για την έκδοση ναυτικών χαρτών, που αναφέρονται στον θαλάσσιο Ελληνικό χώρο, ανήκουν στην Υδρογραφική Υπηρεσία της Ελλάδος, είτε πρόκειται για τους πρωτότυπους χάρτες, που έχει εκδώσει η ίδια, είτε πρόκειται για δευτερογενείς χάρτες, που έχουν εκδοθεί, από Υδρογραφικές Υπηρεσίες άλλων χωρών, με βάση χαρτογραφικά στοιχεία, που έχει χορηγήσει η ελληνική Υδρογραφική Υπηρεσία. Άρα, ο σχετικός ισχυρισμός και δεύτερος λόγος έφεσης των εναγομένων - εκκαλούντων για έλλειψη ενεργητικής, άλλως παθητικής, νομιμοποίησης, ότι δηλαδή τους επίδικους χάρτες ανατύπωσαν από χάρτες, που εκδίδει η Γερμανική Υδρογραφική Υπηρεσία, έπειτα από άδεια της τελευταίας, η οποία είναι και η δικαιούχος των τυχόν πνευματικών δικαιωμάτων επ' αυτών σύμφωνα με αυτά που προαναφέρθηκαν, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος στην ουσία του. Περαιτέρω αποδείχτηκε, ότι στα πλαίσια των Α 1.1, Α 1.18, Α 3.4 και Α 5.10 αποφάσεων του Διεθνούς Υδρογραφικού Οργανισμού, η Υδρογραφική Υπηρεσία του Πολεμικού Ναυτικού έχει χορηγήσει στην Υδρογραφική Υπηρεσία της Γερμανίας (η οποία είναι μέλος του Διεθνούς Υδρογραφικού Οργανισμού) τα στοιχεία που χρησιμοποιεί η ίδια για την κατασκευή ναυτικών χαρτών, με βάση τα οποία η Υδρογραφική Υπηρεσία της Γερμανίας εκδίδει δευτερογενείς χάρτες, που αφορούν τα ελληνικά χωρικά ύδατα. Το έτος 1987, η πρώτη εναγόμενη - εκκαλούσα ομόρρυθμη εταιρία, με αντικείμενο εργασιών την εμπορία εξαρτημάτων σκαφών αναψυχής και λοιπών ειδών ναυταθλητισμού, της οποίας ομόρρυθμοί εταίροι είναι οι λοιποί εναγόμενοι, έθεσε σε κυκλοφορία ναυτικούς χάρτες, που είχε κατασκευάσει η ίδια με διασκευή γερμανικών χαρτών, που αναφέρονται στον ελληνικό χώρο. Ειδικότερα, κατασκεύασε δεκαπέντε (15) ναυτικούς χάρτες, που αφορούν 1) τον Σαρωνικό κόλπο, 2) τον Νότιο Ευβοϊκό - Βόρειες Κυκλάδες, 3) τον Βόρειο Ευβοϊκό - Παγασητικό-Σποράδες, 4) τις Δυτικές Κυκλάδες, 5) τον Κορινθιακό και Πατραϊκό, 6-7) την Κέρκυρα, Λευκάδα, Κεφαλλονιά, Ζάκυνθο, 8) τις Νότιες Ακτές της Πελοποννήσου, 9) τις Ανατολικές Κυκλάδες, 10) την Σάμο - Κω, 11) το Αιγαίο, 12) την Κρήτη, 13) την Κάρπαθο - Ρόδο, 14) τη Λέσβο - Χίο και 15) το Βόρειο Αιγαίο, διασκευάζοντας αντίστοιχους χάρτες, που είχε εκδώσει η Υδρογραφική Υπηρεσία της Γερμανίας, με τη χρήση στοιχείων της αντίστοιχης Ελληνικής Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού. Συγκεκριμένα, για τον με αριθμό 1 χάρτη χρησιμοποιήθηκε από την πρώτη εναγόμενη ο με τον αριθμό 672 γερμανικός χάρτης, που είχε εκδοθεί τον Ιούλιο του 1959 με νεότερες εκδόσεις, τον Αύγουστο του 1983 και τον Νοέμβριο του 1991, για τον με αριθμό 2 χάρτη, χρησιμοποιήθηκε ο με τον αριθμό 670 γερμανικός χάρτης, που είχε εκδοθεί τον Φεβρουάριο του 1966, με νεότερες εκδόσεις, τον Ιούλιο του 1985 και τον Νοέμβριο του 1991, για τον με αριθμό 3 χάρτη, χρησιμοποιήθηκε ο με τον αριθμό 669 γερμανικός χάρτης, που είχε εκδοθεί τον Μάρτιο του 1963, με νεότερες εκδόσεις τον Αύγουστο του 1977, τον Σεπτέμβριο του 1985, τον Μάρτιο του 1990 και τον Αύγουστο του 1997, για τον με αριθμό 4 χάρτη, χρησιμοποιήθηκε ο με τον αριθμό 671 γερμανικός χάρτης, που είχε εκδοθεί τον Σεπτέμβριο του 1966... και για τον με αριθμό 15 χάρτη, χρησιμοποιήθηκε ο με τον αριθμό 605 γερμανικός χάρτης, που είχε εκδοθεί τον Ιανουάριο του 1964, με νεότερες εκδόσεις, τον Μάρτιο του 1979 και τον Μάιο του 1997. Η διασκευή, που έκανε η πρώτη εναγόμενη εταιρία στους παραπάνω χάρτες, συνίστατο: α) στην αλλαγή κλίμακας, (με σμίκρυνση) από 1:150.000 σε 1:178.000, β) στην αλλαγή διαστάσεων, από 78,94 X 115,76 σε 66 X 97 και γ) στην απάλειψη όλων των σημειώσεων, όπως του ονόματος του εκδότη και της χρονολογίας έκδοσης, της προβολής που έχει χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή του χάρτη του γεωδαιτικού συστήματος και της προβολής που χρησιμοποιήθηκε, της κλίμακας και του βασικού πλάτους υπολογισμών, των γεωδαιτικών αφετηριών μέτρησης των βαθών και των υψών, των πηγών χαρτογραφικών στοιχείων, που χρησιμοποίησε ο εκδότης για να κατασκευάσει τον χάρτη, των στοιχείων, για την απόκλιση μαγνητικού και γεωγραφικού βορά, της ειδικής θέσης, για την καταγραφή των αγγελιών με τις οποίες ενημερώνεται ο χάρτης. Για την έκδοση και κυκλοφορία, από την πρώτη εναγόμενη, των παραπάνω 15 χαρτών, που προήρχοντο από παραποίηση των αντίστοιχων γερμανικών χαρτών και ποια ακριβώς ήταν η παραποίηση αυτή, καταθέτουν με ίδια αντίληψη και γνώση οι

μάρτυρες του εφεσίβλητου - ενάγοντα, οι καταθέσεις των οποίων δεν αναιρούνται από την κατάθεση του μάρτυρα των εκκαλούντων-εναγομένων. Στη συνέχεια αποδείχθηκε, ότι στις αρχές του έτους 1988 η Υδρογραφική Υπηρεσία του Πολεμικού Ναυτικού πληροφορήθηκε, ότι η πρώτη εκκαλούσα, παρήγαγε και διέθετε στο εμπόριο τους παραπάνω παραπονημένους ναυτικούς χάρτες. Κατά του δεύτερου δε εκκαλούντα, ... νομίμου εκπροσώπου της πρώτης εκκαλούσας, ασκήθηκε ποινική δίωξη για το αδίκημα της πλαστογραφίας με χρήση έπειτα από σχετική καταγγελία του Πολεμικού Ναυτικού στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά. Τον Σεπτέμβριο του 1991 και ενώ ήταν εκκρεμής η παραπάνω ποινική δίωξη σε βάρος του και επρόκειτο να εκδικασθεί η υπόθεση του από τα αρμόδια ποινικά Δικαστήρια, ο δεύτερος εκκαλών, αποβλέποντας στην απόκτηση ενός θετικού γι' αυτόν επιχειρήματος, κατά την εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης του, υπέβαλε γραπτή αίτηση στην Υδρογραφική Υπηρεσία, στην οποία ισχυριζόταν, ότι η πώληση μη έγκυρων χαρτών από το κατάστημα της πρώτης εκκαλούσας εγένετο λόγω πλάνης και άγνοιας τους και ζητούσε να συνεργαστούν στην μεταπώληση των εκδόσεων της, αίτημα, που ενέκρινε στις 16.9.1991 η Υδρογραφική Υπηρεσία. Όμως, τον Ιανουάριο του 1992, η Υδρογραφική Υπηρεσία, πληροφορήθηκε ότι η εναγόμενη εταιρία, εξακολουθεί να πωλεί παραπονημένους χάρτες και με έγγραφο της, στις 17.1.1992, ενημέρωσε την πρώτη εναγόμενη, ότι αναστέλλεται η συνεργασία τους. Την 30ή.1.1992 η πρώτη εναγόμενη απάντησε με επιστολή της και, αφού επανέλαβε τις εξηγήσεις περί πλάνης, άγνοιας κ.λπ., βεβαίωσε, ότι είχε καταστρέψει τα αποθέματα αυτών των χαρτών. Ισχυρίσθηκε επίσης, ότι αν έχει πωληθεί από το κατάστημα της τέτοιος χάρτης (παραπονημένος), αυτό θα οφείλεται σε λάθος κάποιους υπαλλήλου της. Επειδή πείστηκε με τις παραπάνω εξηγήσεις, η Υδρογραφική Υπηρεσία ήρε την αναστολή και συνέχισε τη συνεργασία της με την πρώτη εναγόμενη. Όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια, το περιστατικό αυτό (πώληση παραπονημένου χάρτη) ήταν μεμονωμένο, διότι κατά τη διάρκεια του έτους 1992 οι συνθήκες δεν ήταν ευνοϊκές για την πώληση των παραπάνω χαρτών από τους εναγόμενους διότι εκκρεμούσε η εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης σε βάρος του δεύτερου εκκαλούντα. Το 1992, η πρώτη εκκαλούσα αγόρασε μεγάλο σχετικά αριθμό χαρτών (1.224) από την Υδρογραφική Υπηρεσία για να τους μεταπωλήσει, μη θέλοντας να διακινήσει παραπονημένους χάρτες. Μετά την εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης του δεύτερου εκκαλούντα και την αθώωση του (βλ. την με αριθμό 23271/18.3.1993 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών), η πρώτη εκκαλούσα άρχισε και πάλι να πωλεί, μαζί με τους γνήσιους χάρτες, που προμηθευόταν σε μειωμένη ποσότητα κάθε έτος από την Υδρογραφική Υπηρεσία και τους επίδικους παραπονημένους χάρτες, μέχρι την 31.3.1996, που έληξε η συνεργασία της με αυτήν (Υδρογραφική Υπηρεσία), χωρίς έκτοτε η πρώτη εκκαλούσα, να της έχει υποβάλει οιαδήποτε αίτηση για ανανέωση της συνεργασίας τους. Έκτοτε, μέχρι και το έτος 1998, διέθετε στο εμπόριο μόνο τους επίδικους παραπονημένους χάρτες. Ακολούθως, αποδείχθηκε ότι, κατά το χρονικό διάστημα από τον Σεπτέμβριο 1991 έως 31.3.1996, που η πρώτη εναγόμενη συνεργάστηκε με την Υδρογραφική Υπηρεσία, αγόρασε με έκπτωση απ' αυτήν: α) 285 χάρτες το έτος 1991, προς 1.770 δραχμές το χάρτη (βλ. τον από 31.5.1991 τιμοκατάλογο ναυτικών χαρτών της Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού), β) 1.224 χάρτες το έτος 1992, προς 1.770 δραχμές το χάρτη (βλ. τον από 31.5.1991 τιμοκατάλογο ναυτικών χαρτών της Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού), γ) 930 χάρτες το έτος 1993, προς 2.700 δραχμές το χάρτη (βλ. τον από 21.12.1992 τιμοκατάλογο ναυτικών χαρτών, της Υδρογραφικής Υπηρεσίας, του Πολεμικού Ναυτικού), δ) 292 χάρτες το έτος 1994, προς 2.700 δραχμές το χάρτη (βλ. τον από 21.12.1992 τιμοκατάλογο ναυτικών χαρτών της Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού) και ε) 57 χάρτες το έτος 1995 προς 2.700 δραχμές το χάρτη (βλ. τον από 21.12.1992 τιμοκατάλογο ναυτικών χαρτών της Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού), τους οποίους διέθεσε προς πώληση. Επίσης, κατά το έτος 1991 η πρώτη εκκαλούσα διέθεσε στους πελάτες της 800 παραπονημένους χάρτες, το έτος 1992 δεν διέθεσε παραπονημένους χάρτες λόγω του παραπάνω ποινικού δικαστηρίου σε βάρος του δεύτερου εκκαλούντα (βλ. την κατάθεση του μάρτυρα του ενάγοντα Δ.Δ.). Το έτος 1993 διέθεσε 270 παραπονημένους χάρτες, το έτος 1994 διέθεσε 908 παραπονημένους χάρτες, το έτος 1995 διέθεσε 1.143 παραπονημένους χάρτες και τα έτη 1996, 1997 και 1998 διέθεσε 1.200 παραπονημένους χάρτες

το έτος. Συνολικά, κατά το παραπάνω χρονικό διάστημα 1991-1998 διέθεσε 6.721 παραπονημένους χάρτες, προκαλώντας στο εφεσίβλητο περιουσιακή ζημία, η οποία συνίσταται στο ποσό, που θα κέρδιζε αυτό, με πιθανότητα και σύμφωνα με τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων από την πώληση προς την πρώτη εκκαλούσα ίσου αριθμού χαρτών, λαμβάνοντας υπόψη, ότι αυτό και μόνο μπορούσε να προμηθεύει τους εμπόρους με ναυτικούς χάρτες, έχοντας το σχετικό αποκλειστικό δικαίωμα. Συγκεκριμένα, το έτος 1991, θα πωλούσε στην πρώτη εκκαλούσα 800 χάρτες X 1.770 δραχμές το χάρτη, κερδίζοντας 1.416.000 δραχμές, το έτος 1993 θα πωλούσε στην πρώτη εκκαλούσα, 270 χάρτες X 1.770 δραχμές το χάρτη, κερδίζοντας 477.900 δραχμές, το έτος 1994 θα πωλούσε στην πρώτη εκκαλούσα 908 χάρτες X 2.700 δραχμές το χάρτη, κερδίζοντας 2.551.600 δραχμές, το έτος 1995 θα πωλούσε στην πρώτη εκκαλούσα 1.143 χάρτες X 2.700 δραχμές το χάρτη, κερδίζοντας 3.086.100 δραχμές, το έτος 1996 θα πωλούσε στην πρώτη εκκαλούσα 1.200 χάρτες X 4.320 δραχμές το χάρτη (βλ. τον από 22.12.1995 τιμοκατάλογο ναυτικών χαρτών της Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού), κερδίζοντας 5.184.000 δραχμές, το έτος 1997, θα πωλούσε στην πρώτη εκκαλούσα 1.200 χάρτες X 4.320 δραχμές το χάρτη, κερδίζοντας 5.184.000 δραχμές και το έτος 1998, θα πωλούσε στην πρώτη εκκαλούσα 1.200 χάρτες X 4.320 δραχμές το χάρτη, κερδίζοντας 5.184.000 δραχμές. Με βάση τα παραπάνω, η συνολική ζημία του εφεσίβλητου, από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των εκκαλούντων, την οποία οφείλουν να ανορθώσουν οι τελευταίοι, ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 22.983.600 δραχμών ή 67.450 ευρώ. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι από την παραπάνω, παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των εκκαλούντων - εναγομένων προσβλήθηκε το πνευματικό δικαίωμα της Υδρογραφικής Υπηρεσίας επί των παραπάνω ναυτικών χαρτών και μειώθηκε το κύρος της, που απορρέει από την αποκλειστική αρμοδιότητα της, να παρέχει στους ναυτιλλόμενους αξιόπιστους χάρτες για την ασφαλή ναυσιπλοΐα, δεδομένου ότι, οι παραπονημένοι χάρτες, που εμπορεύονταν οι εκκαλούντες, δεν ήταν αξιόπιστοι και η χρήση τους ελλόχευε κινδύνους για τους χρήστες τους. Εν όψει των συνθηκών που τελέστηκε η αδικοπραξία σε βάρος του εφεσίβλητου, του δόλου των εκκαλούντων, της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων φυσικών προσώπων, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ορθά έκρινε, ότι το εφεσίβλητο υπέστη ηθική βλάβη και επομένως ορθά επιδικάστηκε σ' αυτό, ως χρηματική ικανοποίηση, το ποσό των 20.000 ευρώ, το οποίο μετά τη στάθμιση των στοιχείων του νόμου, κρίθηκε και κρίνεται και πάλι από το Δικαστήριο τούτο εύλογο. Συνεπώς, οι σχετικοί τέταρτος, πέμπτος (β' μέρος) και έκτος λόγοι έφεσης, που αφορούν την εκτίμηση των αποδείξεων, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι στην ουσία τους, μεταξύ αυτών και ο αλυσιτελώς προβαλλόμενος από τους εκκαλούντες στον τέταρτο λόγο έφεσης ισχυρισμός, ότι τους παραπάνω χάρτες διανέμουν αυτοί (εκκαλούντες) δωρεάν στους πελάτες τους για διαφημιστικούς, μόνο, λόγους, αφού, όπως ισχυρίζονται και οι ίδιοι, αλλά και όπως αποδείχτηκε, τους χάρτες τους ανατυπώνουν και τους διαθέτουν για τις ανάγκες της επιχείρησής τους.

Άρα, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που έκρινε τα ίδια, ορθά εφάρμοσε το νόμο κι εκτίμησε τις αποδείξεις και τα για το αντίθετο υποστηριζόμενα στην κρινόμενη έφεση πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα. Πρέπει να σημειωθεί δε στη συνέχεια, ότι τ' αναφερόμενα στις ενσωματωμένες στις παρούσες, πρωτόδικες προτάσεις των εκκαλούντων - εναγομένων, έγγραφα και ισχυρισμοί, δεν ελήφθησαν υπόψη από το Δικαστήριο τούτο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 240 ΚΠολΔ, καθόσον, η συρραφή και η ενσωμάτωση ολόκληρου του κειμένου των προτάσεων, που είχαν υποβληθεί σε πρώτο βαθμό, στις προτάσεις του παρόντος βαθμού, χωρίς ειδική μνεία στις τελευταίες των ισχυρισμών, οι οποίοι επαναφέρονται, με σύντομη περίληψη και αναφορά στις σελίδες των πρώτων, που τους περιέχουν, όπως ήδη πράττουν οι εκκαλούντες, δεν είναι νόμιμες (βλ. ΟΛΑΠ 9/2000).